DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 31 lipca 1939 r.

Nr 19

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

448

USTAWA

z dnia 13 lipca 1939 r.

o porozumieniach kartelowych.

Pojęcie, forma i treść porozumień kartelowych.

Art. 1. 1. Przepisom ustawy niniejszej podlegają wszelkie porozumienia dwu lub więcej osób, zawarte w dowolnej formie prawnej, mające na celu kontrolę lub regulowanie produkcji, zbytu, cen albo warunków wymiany w jakiejkolwiek dziedzinie przemysłu lub handlu (kartele, syndykaty itp.).

2. Porozumienia kartelowe wymagają pod rygorem nieważności sporządzenia na piśmie oraz wpisania do rejestru kartelowego.

3. Przepisom ustawy niniejszej podlegają również zrzeszenia przemysłowe, utworzone na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym, jeżeli prowadzą działalność kartelową.

Art. 2. 1. Każde porozumienie kartelowe powinno szczegółowo określać cele gospodarcze, którym ma służyć oraz środki ich urzeczywistnienia. Cele te muszą odpowiadać interesom gospodarki narodowej.

2. Minister Przemysłu i Handlu może żądać pod rygorem rozwiązania porozumienia kartelowego (art. 10) uzupełnienia celów, określonych w porozumieniu kartelowym, dodatkowymi celami gospodarczymi, związanymi z interesami Państwa.

Rejestracja porozumień kartelowych.

Art. 3. 1. Każde porozumienie kartelowe i jego zmiana podlegają zgłoszeniu do rejestru kartelowego, prowadzonego przez Ministra Przemysłu i Handlu i wchodzą w życie po wpisaniu do rejestru kartelowego.

2. Orzeczenie Ministra Przemysłu i Handlu o wpisaniu lub odmowie wpisu porozumienia kartelowego winno być wydane w ciągu najdalej 2 miesięcy od dnia zgłoszenia porozumienia.

3. Obowiązek zgłoszenia ciąży na każdym uczestniku porozumienia. Zgłoszenie, dokonane prawidłowo przez jednego z uczestników, zwalnia pozostałych uczestników od tego obowiązku.

Art. 4. 1. Minister Przemysłu i Handlu odmówi wpisu, jeżeli uzna, że zgłoszone porozumienie kartelowe albo jego zmiana nie odpowiadają postanowieniom art. 2.

2. Od odmownego orzeczenia Ministra Przemysłu i Handlu służy każdemu uczestnikowi porozumienia kartelowego w ciągu 14 dni od dnia jego doręczenia odwołanie do Sądu Kartelowego, którego orzeczenie jest prawomocne.

Art. 5. 1. Wpisy w rejestrze kartelowym nie mogą zawierać danych, naruszających tajemnicę handlową.

2. Wpisy te będą w wyciągu ogłaszane w Monitorze Polskim na koszt uczestników porozumienia.

3. Każdemu służy prawo przeglądania rejestru kartelowego. Dokumenty, na których podstawie dokonano wpisu, nie mogą być przeglądane.

Art. 6. Zgłoszenia do rejestru kartelowego oraz wyciągi z rejestru, wydawane osobom prywatnym przez Ministra Przemysłu i Handlu, podlegają opłatom stemplowym, których wysokość i sposób uiszczania określi rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 7. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu określi szczegółowe przepisy co do sposobu i formy zgłaszania porozumień kartelowych oraz powziętych w ich ramach uchwał do rejestru kartelowego, jak również sposób prowadzenia rejestru kartelowego, dokonywania w nim wpisów oraz ogłaszania wyciągów z rejestru kartelowego w Monitorze Polskim.

Przedterminowe odstąpienie od porozumienia kartelowego.

Art. 8. 1. Każdy uczestnik może za zgodą reszty uczestników bez wypowiedzenia odstąpić od porozumienia kartelowego przed upływem czasu, na jaki je zawarto, jeżeli porozumienie ogranicza jego działalność gospodarczą niezgodnie z celami porozumienia.

2. W razie braku zgody pozostałych uczestników na przedterminowe odstąpienie od porozumienia, orzeka o tym Minister Przemysłu i Handlu na wniosek odstępującego uczestnika w ciągu 30 dni po otrzymaniu wniosku.

3. Od orzeczenia Ministra Przemysłu i Handlu służy każdemu uczestnikowi porozumienia w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia prawo odwołania się do Sądu Kartelowego, który orzeka o utrzymaniu lub uchyleniu orzeczenia Ministra Przemysłu i Handlu w trybie, określonym w art. 13.

Nadzór nad wykonywaniem porozumień kartelowych.

Art. 9. 1. Minister Przemysłu i Handlu sprawuje nadzór nad wykonywaniem porozumień kartelowych.

2. Uczestnicy porozumienia kartelowego są obowiązani do okazywania Ministrowi Przemysłu i Handlu lub osobie przez niego upoważnionej na pisemne żądanie ksiąg handlowych i dokumentów oraz do udzielania wszelkich danych, dotyczących porozumienia kartelowego.

Art. 10. 1. Jeżeli porozumienie kartelowe lub sposób jego wykonywania wyrządza szkodę interesom gospodarki narodowej, w szczególności, jeżeli nie prowadzi do osiągnięcia celów gospodarczych, określonych w danym porozumieniu, bądź powoduje gospodarczo nieusprawiedliwioną zwyżkę cen lub utrzymanie cen na poziomie gospodarczo nieusprawiedliwionym albo spadek zbytu, — Minister Przemysłu i Handlu orzeknie rozwiązanie porozumienia kartelowego w całości lub w części.

2. Rozwiązanie międzynarodowego porozumienia kartelowego można orzec tylko w stosunku do polskich jego uczestników.

Art. 11. 1. Każdy uczestnik rozwiązanego porozumienia może w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia odwołać się do Sądu Kartelowego, który orzeczenie utrzymuje w mocy albo uchyla w całości lub w części.

2. Odwołanie nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Art. 12. 1. Ustanawia się przy Sądzie Najwyższym Sąd Kartelowy.

2. Sąd orzeka w składzie 5 członków: 3 sędziów Sądu Najwyższego, delegowanych przez Kolegium Administracyjne, z których jeden jest przewodniczącym, oraz 2 członków, wyznaczonych z dwóch list osób, posiadających szczególną znajomość stosunków gospodarczych oraz inne kwalifikacje, wymagane od sędziów handlowych, po jednym z każdej listy.

3. Minister Sprawiedliwości ustala listy:

a) pierwszą po wysłuchaniu opinii Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu, Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministra Opieki Społecznej oraz Ministra Spraw Wewnętrznych,

b) drugą spośród kandydatów, wskazanych w potrójnej liczbie przez Związek Izb Przemysłowo - Handlowych.

4. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, określi prawa i obowiązki członków, wyznaczonych z list, okres ich urzędowania, tryb powoływania i zwalniania oraz sposób wyznaczania do orzekania w poszczególnych sprawach.

Art. 13. 1. Sąd Kartelowy przy rozpoznawaniu odwołań stosuje odpowiednie przepisy kodeksu postępowania cywilnego, przy czym:

a) Minister Przemysłu i Handlu lub osoba przez niego upoważniona ma prawa strony,

b) postępowanie przed Sądem Kartelowym toczy się według przepisów o postępowaniu przed sądem okręgowym,

c) Sąd Kartelowy może dopuścić dowody na ustne przyrzeczenia, dane przy, przed lub po sporządzeniu dokumentu, choćby z nim nie były zgodne,

d) Sąd Kartelowy uchyli jawność rozprawy lub jej części, jeżeli jawność zagrażałaby interesowi publicznemu, a może ją uchylić na wniosek jednej ze stron, jeżeli podane przez nią przyczyny uzna za uzasadnione, w szczególności, jeżeli jawność narażałaby stronę na ujawnienie tajemnicy handlowej,

e) prokurator może według swego uznania brać udział w rozprawie i przedstawiać swoje wnioski,

f) orzeczenie Sądu Kartelowego jest prawomocne.

2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu wyda w drodze rozporządzenia przepisy wykonawcze o trybie postępowania w Sądzie Kartelowym.

Art. 14. Orzeczenie Sądu Kartelowego oraz prawomocne orzeczenia Ministra Przemysłu i Handlu (art. 10) wiążą wszelkie władze i sądy.

Przepisy karne.

Art. 15. 1. Kto wbrew przepisom ustawy niniejszej nie dopełnia obowiązku zgłoszenia do rejestru kartelowego zawarcia lub zmian porozumienia kartelowego, podlega karze grzywny do 100.000 zł, którą orzeka Minister Przemysłu i Handlu.

2. Skazany orzeczeniem Ministra Przemysłu i Handlu może w terminie zawitym 14-dniowym od dnia doręczenia orzeczenia zwrócić się do władzy orzekającej z żądaniem skierowania sprawy do Sądu Kartelowego.

3. Sąd Kartelowy orzeka prawomocnie, stosując odpowiednie przepisy o postępowaniu w sprawach karno-administracyjnych (art. 640 — 648 kodeksu postępowania karnego).

4. Za grzywny, orzeczone w myśl artykułu niniejszego przeciwko osobom prawnym, odpowiadają solidarnie reprezentanci tych osób.

5. W toku postępowania karnego reprezentanci osób prawnych, wobec których orzeczono odpowiedzialność solidarną w myśl ustępu 4, mają prawa oskarżonego.

Art. 16. 1. Kto wykonywa porozumienie kartelowe, nieważne z powodu braku formy pisemnej lub niewpisania do rejestru kartelowego albo rozwiązane orzeczeniem Ministra Przemysłu i Handlu, podlega karze grzywny do 500.000 zł i aresztu do lat dwóch, bądź tylko grzywny do 500.000 zł.

2. Za grzywny, orzeczone w myśl artykułu niniejszego przeciwko osobom prawnym, odpowiadają solidarnie reprezentanci tych osób.

Art. 17. Kto nie dopuszcza osoby, upoważnionej przez Ministra Przemysłu i Handlu, do przeglądania ksiąg i dokumentów lub do sporządzania z nich odpisów albo nie wykonywa zarządzeń co do ich okazania lub złożenia, podlega karze grzywny do 10.000 zł lub aresztu do 6 miesięcy albo obu tym karom łącznie.

Art. 18. 1. Kto przy wykonywaniu obowiązków, wynikających z ustawy niniejszej, składa wobec władzy nadzorczej świadomie nieprawdziwe zeznania albo przedstawia fałszywe dowody lub dane, podlega karze aresztu do roku i grzywny, bądź tylko grzywny.

2. Tym samym karom podlega, kto stosuje represje względem świadka lub biegłego z powodu zeznań, złożonych przez nich przed sądem albo względem osoby z powodu wyjaśnień, złożonych przez nią na żądanie władzy nadzorczej, jeżeli czyn ten nie stanowi przestępstwa, zagrożonego karą surowszą.

Art. 19. Sprawy o przestępstwa, określone w art. 16, 17 i 18, należą do właściwości sądu okręgowego, który orzeka w składzie 3 sędziów według przepisów kodeksu postępowania karnego, przy czym:

a) ściganie następuje na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu,

b) osoba, upoważniona przez Ministra Przemysłu i Handlu, może popierać oskarżenie obok prokuratora i ma prawa oskarżyciela publicznego.

c) w toku postępowania karnego reprezentanci osób prawnych, wobec których orzeczono odpowiedzialność solidarną w myśl art. 16 ust. 2, mają prawa oskarżonego; niestawiennictwo tych reprezentantów nie jest jednak przeszkodą do rozstrzygnięcia sprawy i nie czyni orzeczenia w stosunku do nich zaocznym.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 20. 1. Porozumienia kartelowe, istniejące w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej, będą rozwiązane przez Ministra Przemysłu i Handlu w ciągu dwu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, jeżeli treść ich nie będzie odpowiadać postanowieniom art. 2.

2. Przepis art. 10 ma tu zastosowanie.

Art. 21. 1. Sprawy, zawisłe w Sądzie Kartelowym lub w innych sądach przed wejściem w życie ustawy niniejszej, należy rozpoznawać aż do ich ukończenia według przepisów dotychczasowych.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą ustawa o kartelach z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 270), zmieniona dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 529).

Art. 22. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Skarbu.

Art. 23. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 lipca 1939 r. Nr 63, poz. 418).

449

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych na obszarze województwa śląskiego.

Na podstawie art. 8 lit. a), b), c), d), e) i g) oraz art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz.

493), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej" i „Ministerstwo Opieki Społecznej" (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 597) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 16 maja 1934 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 27) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lipca 1930 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Skarbu i Spraw Zagranicznych o dozorze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 453), zmienionego rozporządzeniem z dnia 10 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 137) — obowiązują na obszarze województwa śląskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 lipca 1939 r. Nr 63, poz. 420)

450

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 lipca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1939 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W wykazach Nr 1 i Nr 3, stanowiących załączniki do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1939 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 258), wprowadza się zmiany następujące:

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
	1) W wykazie Nr 1:	
	a) wprowadza się pozycje następujące:	
„ z 53	Jabłka świeże luzem i we wszelkiego rodzaju opakowaniach, o wadze jednostki opakunkowej powyżej 40 kg, z wyjątkiem jabłek opakowanych indywidualnie i w oddzielnych rzędach, w okresie od 1 do 31 lipca 1939 r. . .	6
58 p. 1	Morele świeże, w okresie od 1 do 31 lipca 1939 r. . . .	25
58 p. 2	Brzoskwinie świeże, w okresie od 15 lipca do 15 września 1939 r.	40
58 p. 3	Arbuzy świeże podlegają cłu zniżonemu jak następuje: I. w okresie od 1 lipca do 31 sierpnia 1939 r. — w wysokości zł 10 od 100 kg; II. w okresie od 1 do 15 września 1939 r. — w wysokości zł 16 od 100 kg.	
z 189 z p. 2	Toluol i ksylol — oczyszczone, również ich mieszaniny . .	bez cła
193	Kwasy karbolowe	bez cła
z 745	Wyroby z gumy miękkiej, chociażby z dodatkiem innych materiałów — do wyrobu samochodów	5
968	Cynk i jego stopy:	
p. 1	gąski, pręty i płyty lane nieobrobione	bez cła
p. 2	pył cynkowy	bez cła
p. 3 a	blachy i płyty — surowe	bez cła
p. 4	cynk w złomie i odpadkach	bez cła

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
969 p. 1 a, b i c	Wlewki, pręty i płyty lane nieobrobione z ołowiu miękkiego lub twardego oraz z innych stopów ołowiu lub stopów łożyskowych o przeważającej zawartości ołowiu . .	bez cła
969 p. 4	Ołów w złomie, odpadkach	bez cła
969 p. 5	Proszek i pył ołowiany	bez cła
1084 z p. 7	Sprzęgła w kraju niewyrabiane	20
z 1086 z p. 3	Walce do maszyn do drukowania tapet	50";
	b) pozycje wykazu o treści:	
„ z 190	Oleje z węgla kamiennego, o ciężarze właściwym powyżej 0.960 oraz mieszaniny tych olejów ze sobą lub z kwasami karbolowymi — tak zwane oleje impregnacyjne . .	5",
„ 194 p. 1	Antracen surowy	10",
„ z 236 p. 1	Sok winogronowy bez cukru — w okresie do 30 czerwca 1939 r.	13",
„ z grup: 67, 69 i z 73-poz. 1160 z p. 5 i p. 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych i motocykli	10"
	— otrzymują brzmienie następujące:	
„ z 190	Oleje z węgla kamiennego o c. wł. powyżej 0.960 oraz mieszaniny tych olejów między sobą lub z kwasami karbolowymi — tzw. oleje impregnacyjne i oleje płuczkowe .	bez cła",
„ 194	Antracen	bez cła",
„ z 236 p. 1	Sok winogronowy bez cukru — w okresie od 1 lipca 1939 r.	13",
„ z grup: 67, 69 i z 73-poz. 1160 z p. 5 i p. 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, motocykli i ciągówek	10";
	c) skreśla się pozycje następujące:	
„ z 212 p. 2	Oleje roślinne (ciekłe przy 15° C), oprócz osobno wymienionych, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 45% i mniej — do celów przemysłowych	bez cła",
„ 424 uwaga	Ekstrakt quebrachowy suchy nie rozpuszczający się w zimnej wodzie, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego	60".
	2) W wykazie Nr 3:	
	a) wprowadza się pozycję następującą:	
„ 424 uwaga	Ekstrakt quebrachowy suchy nie rozpuszczający się w zimnej wodzie, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego	60";
	b) skreśla się pozycje następujące:	
„ 968	Cynk i jego stopy:	
p. 1	gąski, pręty i płyty lane nieobrobione	bez cła
p. 2	pył cynkowy	bez cła
p. 3 a	blachy i płyty — surowe	bez cła
p. 4	cynk w złomie i odpadkach	bez cła
969 p. 1 a, b i c	Wlewki, pręty i płyty lane nieobrobione z ołowiu miękkiego lub twardego oraz z innych stopów ołowiu lub stopów łożyskowych o przeważającej zawartości ołowiu . .	bez cła
969 p. 4	Ołów w złomie, odpadkach	bez cła
969 p. 5	Proszek i pył ołowiany	bez cła".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po dniu ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 lipca 1939 r. Nr 63, poz. 426).

451

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 lipca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 26 września 1934 r. o organizacji Rady Spółdzielczej.

Na podstawie art. 116 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 817) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„Za udział w posiedzeniach plenarnych członkowie nie otrzymują wynagrodzenia. Członkowie zamiejscowi otrzymują zwrot kosztów podróży i diety według zasad ustalonych dla funkcjonariuszów państwowych, przy czym członkom, nie będącym urzędnikami państwowymi, przysługuje prawo przejazdu II klasą, a diety dzienne wynoszą 20 zł.

Członkowie, biorący udział w pracach komisyj, powołanych przez Radę Spółdzielczą (§ 13), otrzymują wynagrodzenie w wysokości 20 zł za każde posiedzenie";

2) ustęp pierwszy § 13 otrzymuje brzmienie następujące:

„W skład każdej komisji, powołanej przez Radę Spółdzielczą na stałe, wchodzi Przewodniczący Rady Spółdzielczej oraz co najmniej cztery osoby, wybrane spośród członków Rady";

3) w § 14 skreśla się ustęp pierwszy;

4) w § 16 skreśla się ustęp pierwszy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 lipca 1939 r. Nr 65, poz. 440).

452

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 lipca 1939 r.

o zmianach w organizacji niektórych urzędów skarbowych w okręgu Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie.

Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 80, poz. 499) zarządzam co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości miejscowej:

a) 1 Urzędu Skarbowego Warszawa — Powiat gminy miejskie: Nowy Dwór Mazowiecki i Zakroczym oraz gminy wiejskie: Góra, Legionowo i Pomiechowo,

b) 2 Urzędu Skarbowego Warszawa — Powiat gminę wiejską Cząstków

i dla wyłączonego obszaru tworzy się Urząd Skarbowy w Nowym Dworze Mazowieckim.

§ 2. Wyłącza się z właściwości miejscowej Urzędu Skarbowego w Otwocku gminę miejską Rembertów oraz gminę wiejską Wawer i włącza się je do właściwości miejscowej 1 Urzędu Skarbowego Warszawa — Powiat.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1939 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 lipca 1939 r. Nr 65, poz. 441).

453

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 lipca 1939 r.

o utworzeniu posterunków celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie ustanawia się rzeczne posterunki celne w miejscowościach: Antoledzie, Baranowo, Kapta, Kumelino, Kurynie i Majrany.

§ 2. 1. Do zakresu działania utworzonych w myśl § 1 posterunków celnych należy odprawa celna drewna spławianego tranzytem z Litwy przez polski obszar celny systemem wodnym rzek Żejmiany i Wilii.

2. Posterunki te będą czynne w czasie od dnia 1 kwietnia do dnia 1 października każdego roku.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 lipca 1939 r. Nr 65, poz. 442).

454

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 lipca 1939 r.

w sprawie ratyfikacji i wejścia w życie porozumienia z dnia 19 września 1938 r. między Polską a Japonią o zniżkach celnych na pewne towary japońskie.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 111) nastąpiła w dniu 2 czerwca 1939 r. ratyfikacja porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Japonią, w formie not wymienionych w Warszawie dnia 19 września 1938 r., dotyczącego zniżek celnych na pewne towary japońskie, oraz że powyższe porozumienie wchodzi w życie dnia 10 lipca 1939 r. na podstawie punktu 2 (a) tegoż porozumienia.

Tekst wspomnianego porozumienia wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1938 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień tegoż porozumienia (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 532).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 lipca 1939 r. Nr 63, poz. 427).

455

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lipca 1939 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Polską a Szwajcarią z dnia 23 grudnia 1938 r. w sprawie uregulowania płatności handlowych między ziemiami włączonymi do Polski w 1938 r. a Szwajcarią.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 5 kwietnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 228), nastąpiła w dniu 11 maja 1939 r. ratyfikacja porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 23 grudnia 1938 r., w sprawie uregulowania płatności handlowych między ziemiami włączonymi do Polski w październiku i listopadzie 1938 r. a Szwajcarią oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego porozumienia, w wykonaniu p. 5 wspomnianego porozumienia, dokonana została w Bernie dnia 7 lipca 1939 r.

Tekst powyższego porozumienia wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 lutego 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień tegoż porozumienia (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 100).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 lipca 1939 r. Nr 64, poz. 433).

456

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lipca 1939 r.

w sprawie dodatkowych kredytów na rok 1939/40.

Na podstawie art. 59 ust. (2) ustawy konstytucyjnej Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1939 do 31 marca 1940 w grupie A. „Administracja" w wydatkach zwyczajnych, następujące kredyty dodatkowe:

1) w części 7 „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych", w dziale 2 „Województwa i Starostwa", w § 11 „Koszty i świadczenia wynikające z wykonania ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym" — 15.000.000 zł;
2) w części 8 „Ministerstwo Skarbu", w dziale 5 „Ogólny zarząd skarbowy", w § 14 „Koszt bicia bilonu" — 8.000.000 zł.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 25 lipca 1939 r. Nr 168, poz. 413).

457

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o odstąpieniu gminie król. m. Krakowa gruntu państwowego na ogólne potrzeby miasta.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 10, poz. 107) zarządzam co następuje:

§ 1.

Odstępuje się gminie król. m. Krakowa na ogólne potrzeby miasta grunt o powierzchni 56 m², będący własnością Skarbu Państwa, położony w Krakowie, przy ul. Bohdana Zaleskiego, oznaczony l. kat. 312/6 i stanowiący część parceli l. kat. 312/1, objętej lwh. 505 księgi gruntowej gm. kat. Kraków Dz. XIX Grzegórzki.

§ 2.

Wartość szacunkowa gruntu wymienionego w § 1 zaliczona będzie na poczet kosztów urządzenia ul. Bohdana Zaleskiego, jakie poniesie Skarb Państwa jako właściciel parceli l. kat. 312/1.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 lipca 1939 r. Nr 161, poz. 392).

458

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 20 lipca 1939 r.

o zmianie zarządzenia w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli wywozu towarów za granicę i do Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 285), zmienionego rozporządzeniem z dnia 16 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 338) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 3 zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lutego 1938 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych (M. P. Nr 40, poz. 48 i Nr 97, poz. 149 oraz z 1939 r. Nr 41, poz. 68 i Nr 70, poz. 147) skreśla się zdanie drugie o brzmieniu:

„Przy odprawach towarów, których wartość nie przenosi zł 50 i których waga nie przenosi 2 kg, nie wymaga się przedstawiania zaświadczeń walutowych".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Antoni Roman.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 21 lipca 1939 r. Nr 165, poz. 406).

459

POSTANOWIENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 lipca 1939 r.

w sprawie ulg dla firmy „Zakłady Mikawit" — Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.

Na podstawie art. 6 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224) stwierdzam, na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, że firmie „Zakłady Mikawit" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, z siedzibą w Warszawie, służy prawo do ulg, przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt. 2) do 7) powołanej ustawy w stosunku do wytwórni szkła technicznego, którą firma pismem z dnia 22 lutego 1939 r. zobowiązała się założyć w Radomiu.

Za Ministra Skarbu:
(—) *K. Morawski,*
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 18 lipca 1939 r. Nr 162, poz. 395).

460

POSTANOWIENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 lipca 1939 r.

w sprawie ulg dla firmy „Silemin — spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie.

Na podstawie art. 6 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224) stwierdzam, na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, że firmie „Silemin — spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie przysługuje prawo do ulg, przewidzianych w art. 4 ust. (1) powołanej ustawy w stosunku do nakładów, związanych z uruchomieniem magazynu i składu konsygnacyjnego węgla kamiennego, które to przedsiębiorstwo firma pismem z dnia 25 maja 1939 r. zobowiązała się założyć w Sandomierzu.

Za Ministra Skarbu:
(—) *K. Morawski,*
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 18 lipca 1939 r. Nr 162, poz. 396).

461

POSTANOWIENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie ulgi dla przedsiębiorstwa „Zakłady Przemysłowe Sędziszów Małopolski Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Rzeszowie".

W myśl art. 9 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 36, poz. 329 i z r. 1933 Nr 18, poz. 118) ustala się, że uruchomionemu w Sędziszowie przez spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością „Zakłady Przemysłowe Sędziszów Małopolski w Rzeszowie" przedsiębiorstwu wytwarzania przedmiotów uzbrojenia przysługuje prawo do ulgi, przewidzianej w art. 6 pkt 3 wyżej wskazanego rozporządzenia, w odniesieniu do nakładów, wymienionych w zobowiązaniu przedsiębiorstwa z dn. 4 kwietnia 1939 r., złożonym zgodnie z pkt 2 i 3 art. 1 tegoż rozporządzenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *M. Sokołowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 21 lipca 1939 r. Nr 165, poz. 407).

462

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1939 r.

L. D. VI. 7235/3/39

w sprawie wydania Spółce Handlowej Cukrowni Związkowych w Warszawie zezwolenia na prowadzenie wolnego składu cukru w Białymstoku.

Zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 1939 roku L. D. VI. 4977/3/39 Ministerstwo Skarbu zezwoliło Spółce Handlowej Cukrowni Związkowych w Warszawie, Sp. z ogr. odp., na prowadzenie wolnego składu cukru w Białymstoku przy ul. Artyleryjskiej Nr 9.

W składzie tym może być przechowywany wyłącznie cukier kontyngentu wewnętrznego cukrowni.

Kontrolę skarbową nad wolnym składem cukru w Białymstoku wykonywa Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Białymstoku.

Wtórniki świadectw przewozowych na przesyłki cukru, wysłanego do wolnego składu pod węzłem podatku, należy przesyłać do Rejonu Kontroli Skarbowej w Białymstoku przy ul. Kilińskiego 23.

Dyrektor Departamentu:
(—) M. Węgrzynowski.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 lipca 1939 r. Nr 161, poz. 393).

463

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 lipca 1939 r.

o wylosowanych premiach obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej 1935 r. emisji II.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 maja 1935 r. o ustaleniu kwoty imiennej 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej, oraz ilości i wysokości emisji tej pożyczki (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 273), oraz obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 6 lipca 1935 r. w sprawie regulaminu losowań wygranych oraz losowań amortyzacyjnych 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej (Monitor Polski Nr 161, poz. 196) w dniach 5, 6, 7 i 8 lipca 1939 r. wylosowano 1440 premii obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej 1935 r. emisji II na ogólną kwotę 2.300.000 złotych w złocie według niżej podanych kwot premii oraz numerów serii i obligacji:

500.000 zł. w złocie

Serie	NrNr obligacji
20795	13

125.000 zł. w złocie

Serie	NrNr obligacji
6523	17

po 50.000 zł. w złocie

Serie	NrNr obligacji
7865	8
12651	37

po 25.000 zł. w złocie

Serie	NrNr obligacji
5280	9
21879	34

po 10.000 zł. w złocie

Serie	NrNr obligacji
3200	10
4016	12
4992	23
7301	16
7674	28
7722	15
11058	24
11135	32
13614	26
14017	21
15613	14
15898	35
17924	3
22683	30

po 5.000 zł. w złocie

Serie	NrNr obligacji
1	42
23	48
238	4
1590	5
1827	15
2292	30
2525	21
4606	49
4940	47
6113	20
6267	5
6416	47
6725	3
7091	35
7344	29
8606	23
8959	13
9963	20
10044	34
11709	11
11736	32
12781	19
12863	4
13404	13
13441	38
13811	12
14398	18
14845	45
15256	2
15299	17
15730	9
16418	17
16692	39
17504	50
17751	26
17757	34
17878	6
17938	37
18599	45
19442	5
19860	11
20690	18
21311	10
21731	5
21917	50
22272	5
22411	44
22629	20
22874	47
22940	42

po 2.000 zł. w złocie

Serie	NrNr obligacji
253	25
317	50
362	48
384	26
613	23
713	7
1056	50
1127	14
1226	23
1434	11
1496	50
1612	23
1692	33
1756	25
1884	16
1949	25
2172	42
2364	25
2536	26
2539	48
2699	25
2944	16
3060	26
3170	49
3194	16
3203	26
3258	11
3333	16
3566	16
3644	50
3682	26
3698	50
3832	13
3884	20
4006	14
4201	49
4258	23
4373	25
4441	49
4474	16
4763	11
4951	50
5164	39
5284	25
5524	3
5931	25
5940	50
6111	23
6421	23
6528	25
6684	16
6894	41
7030	48
7186	49
7339	48
7389	14
7597	23
7676	25
7689	42
7740	49
7811	14
8031	6
,,	14
8034	26
8097	49
8112	39
8348	25
8767	26
8812	14
8821	26
8834	41
8957	13
8971	26
9225	13
9556	48
9812	23
9831	41
10229	25
10444	6
10554	11
10597	20
10714	14
10945	20
10968	39
11178	16
11273	48
11594	50
11628	16
11742	23
11816	3
11897	42
11913	49
11975	49
12346	26
12399	7
12520	42
12558	26
12852	23
13077	33
13282	20
13432	49
13442	6
13451	14
13593	16
13645	41
13722	26
14022	48
14497	16
14578	16
14708	39
15066	7
16009	13
16254	23
16361	33
16838	16
16900	23
17072	25
17101	25
17167	13
17429	14
17738	41
18106	50
18364	33
18436	25
18481	49
18643	16
18850	48
18873	48
19201	7
19263	6
19589	39
19901	23
20124	3
20269	26
20684	23
20798	42
20869	23
20978	48
21049	3
21454	33
21592	26
21604	11
21683	26
21696	14
21856	20
21978	7
22159	50
22350	6
22737	16
22979	3

po 1.000 zł. w złocie

Serie	NrNr obligacji
99	19
168	27
199	22
209	29
259	39
330	36
344	46
360	22
377	14
494	18
517	46
533	45
618	45
629	40
683	22
843	39
903	18
998	40
1070	18
1176	33
1187	14
1190	1
1411	49
1458	46
1525	14
1608	49
1645	48
1744	1
1806	18
1816	23
1888	12
1952	37
1985	8
1996	42
2026	14
2161	33
2197	18
2250	40
2313	27
2334	36
2366	13
2378	42
2424	45
2600	14
2637	18
2662	46
2694	49
2757	22
2850	14
2884	8
2947	46
3071	33
3100	49
3109	1
3186	27
3242	36
3327	46
3376	20
3494	42
3546	18
3638	8
3652	40
3665	37
3769	23
3780	19
3878	39
3915	36
3932	40
3972	36
3998	48
3999	8
4065	46
4090	40
4170	1
4219	40
4234	14
4491	33
4562	9
4612	36
4623	1
4671	27
4753	22
4844	46
4878	49
4957	40
4965	49
5022	20
5058	13
5133	37
5151	46
5174	46
5187	46
5191	36
5202	45
5239	29
5251	8
5499	33
5560	36
5696	49
5699	40
5716	22
5800	36
5824	48
5837	45
5851	29
6057	33
6122	36
6150	13
6171	12
6260	46
6349	33
6435	18
6495	22
6504	1
6556	42

Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji
6568	33	9302	1	12382	45	15608	49	18701	23	21593	22
6569	36	9317	46	12496	22	15634	9	18702	36	21640	48
6650	44	9390	37	12499	42	15720	36	18718	37	21673	36
6661	29	9468	40	12581	49	15851	14	18730	37	21690	23
6681	39	9549	29	12733	14	15924	45	18780	12	21701	39
6745	36	9635	9	12744	1	15938	9	„	23	21789	46
6769	40	9827	44	12771	49	15989	14	18804	23	21817	14
6775	40	9895	12	12777	13	16010	39	18877	44	21884	45
6885	36	9911	19	12786	46	16107	44	18977	36	21900	27
6966	8	9947	48	12834	36	16122	12	19043	14	21985	29
„	36	9954	19	12950	36	16154	14	19094	1	22006	46
7006	46	9973	46	12983	20	16368	13	19204	13	22012	19
7074	8	9987	44	13106	18	16457	39	19229	20	22035	49
7083	49	10113	23	13315	36	16474	29	19281	14	22057	9
7140	36	10143	36	13346	19	16483	33	19295	13	22158	42
7167	20	10145	49	13414	48	16494	14	19345	23	22273	49
7195	37	10163	46	13604	13	16503	42	19409	33	22330	46
7262	27	10167	14	13625	37	16601	37	19420	20	22356	42
7323	27	10253	14	13660	27	16646	40	19440	14	22454	9
7345	29	10375	20	„	48	16651	29	19465	23	22487	36
7353	37	10416	37	13701	27	16688	19	19477	23	22500	36
7427	27	10440	36	13763	33	16732	48	19539	46	22507	14
7532	18	10455	14	13817	1	16909	12	19555	1	22564	39
7552	1	10553	46	13830	20	16930	46	19573	49	22571	12
7607	49	10568	14	13851	29	16949	49	19588	33	22647	1
7636	39	10631	27	13920	8	16968	8	19776	49	22653	19
7717	42	10676	8	13979	12	17053	37	19777	9	22664	9
7769	8	10717	19	14010	14	17065	42	19797	19	22677	46
7871	36	10734	20	14013	27	17142	14	19852	8	22949	48
7958	36	10735	18	14071	46	17210	22	19875	39	22983	9
8004	49	10768	39	14090	14	17239	40	20007	44		
8048	45	„	44	„	39	17276	40	20035	8	**po 500 zł.**	
8090	48	10816	44	14097	22	17305	13	„	40	**w złocie**	
8173	44	10826	36	14279	9	17316	20	20425	19		
8198	39	10839	36	14298	36	17451	20	„	36	75	31
8216	40	10916	36	14338	40	17462	20	20468	49	135	42
8222	36	10974	33	14361	19	17506	49	20527	42	215	9
8268	46	10981	23	14370	9	17518	39	20538	49	314	33
8308	27	11018	45	14393	37	17533	13	20573	45	334	2
8325	29	11051	40	14421	36	17763	19	20605	18	362	20
8342	13	11105	36	14436	9	17768	29	20654	42	371	5
8352	44	11342	36	14538	46	17813	14	20665	49	420	28
8478	9	11361	29	14571	49	17855	8	20747	13	431	8
8604	19	11417	36	14572	12	17901	49	20751	23	457	8
8638	27	11422	12	14588	23	18175	48	21049	40	465	25
8741	14	11437	40	14624	33	18187	44	21162	46	525	15
8748	14	11561	12	14728	22	18240	37	21184	49	538	31
8774	36	„	13	14782	14	18252	36	21232	42	542	33
8814	18	11583	22	14803	49	18296	40	21252	40	„	42
8833	45	11598	36	14881	42	18396	27	21282	46	551	9
8937	45	11691	44	15099	49	18425	22	21348	12	554	46
8938	1	11818	29	15119	14	18471	13	21349	44	567	2
8965	36	11848	33	15181	40	18476	49	21356	40	577	15
9032	20	12086	49	15193	8	18494	19	21378	9	641	42
9071	45	12168	40	15270	40	18503	48	21385	48	675	46
9072	36	12173	23	15313	45	18568	18	21407	12	691	20
9092	37	12213	12	15343	29	18604	36	21467	22	„	28
9125	13	12235	20	15420	12	18638	44	21519	9	699	8
9260	20	12243	36	15548	42	18645	40	21539	18	740	33
9284	40	12322	40	15559	48	18650	23	21541	1	790	9
9291	48	12358	14	15571	46	18694	39	21568	44	798	25

Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji
810	40	2808	31	4135	33	6151	8	7776	8	9588	16
814	33	2815	15	4137	2	6159	40	7779	11	9589	46
825	2	2838	5	4201	14	6199	16	7811	28	9636	42
915	40	2918	40	4202	28	6216	9	7813	38	9676	8
925	33	2975	2	4215	8	6265	5	7817	25	9689	46
968	5	2996	46	4296	20	6299	8	7844	5	9729	40
988	20	3021	42	4316	31	6330	2	7876	2	9771	28
1057	9	3030	25	4336	2	6375	40	7897	9	9791	14
1138	42	3042	8	4360	46	6399	9	7913	38	9821	2
1209	42	3052	42	4399	25	6436	8	7928	25	9976	46
1238	42	3063	14	4477	42	6470	28	7931	38	9984	15
1255	38	3085	38	4560	46	6487	40	8008	38	9996	25
„	42	3183	32	4566	46	6500	40	8063	46	10019	40
1272	2	3193	2	4571	40	6514	38	8079	42	10060	31
1273	38	3223	20	„	42	6521	40	8111	15	10105	8
1291	5	3224	32	4575	28	6524	11	8119	28	10113	15
1301	25	3291	14	4583	11	6527	40	8134	42	10131	15
1303	8	3389	46	4599	11	6535	33	8141	33	10145	9
1433	32	3391	5	4619	42	6660	46	8203	14	10151	38
1455	32	3430	5	4712	42	6747	40	8204	15	10221	5
1475	42	3466	33	4835	2	6766	25	8211	31	10251	38
1511	32	3469	40	4843	38	6781	28	8243	33	10289	9
1530	16	3477	8	4945	38	6792	2	8393	2	10291	25
1572	15	3482	14	4959	11	„	42	8408	42	10340	14
1608	40	3499	28	5017	38	6811	33	8477	11	10428	8
1616	16	3525	2	5030	11	6840	38	8496	2	10476	11
1618	40	3531	20	5079	28	6843	25	8507	8	10491	28
1622	33	3547	14	5105	16	6871	42	8515	31	10512	11
1654	9	3599	33	5110	31	6879	11	8517	33	10559	9
1664	33	3614	42	„	42	6938	8	8554	8	10565	11
1668	28	3641	15	5125	32	6955	2	8586	2	10578	38
1691	5	3673	9	5236	40	6969	31	8620	32	10598	15
1751	40	3706	40	5368	9	6992	31	8638	46	10613	46
1772	28	3715	14	5373	8	7020	5	8646	42	10621	42
1776	32	„	42	5377	46	7052	42	8679	9	10625	8
1809	28	3719	8	5378	11	7077	32	8750	25	10631	2
1840	20	3740	11	5429	8	7082	42	8773	40	10648	8
1872	8	3746	40	5453	32	7124	16	8780	14	10649	42
1895	46	3768	28	5566	16	7213	8	8822	14	10656	42
1950	31	3814	16	5568	31	„	14	8858	15	10698	32
2067	40	3836	14	5646	20	7218	28	8864	42	10706	33
2078	16	3869	20	„	42	7226	20	8909	40	10722	8
2079	2	3881	31	5717	40	7243	16	8911	9	10724	8
2113	5	3908	25	5751	5	7261	20	9013	28	10762	40
2124	5	3918	2	5760	14	7264	42	9018	20	10836	40
2167	11	3921	15	„	28	7271	33	9029	31	10872	32
2197	40	3923	42	5770	14	7354	8	9041	15	10883	46
2199	33	3930	25	5817	32	7381	14	9042	14	10891	42
2204	2	3945	20	5832	2	7415	8	9056	33	10977	40
2242	46	3964	16	5860	11	7450	32	9074	5	11034	5
2293	32	3969	2	5866	32	7476	20	9139	9	11080	9
2308	14	3976	28	5882	2	7522	42	9144	9	„	16
2311	8	3986	42	5914	31	7525	31	9153	2	11101	16
2354	14	4025	42	5952	15	7530	46	9193	42	11120	5
2538	31	4032	5	5955	42	7540	32	9208	38	11178	2
2565	42	4051	25	6003	2	7551	14	9246	16	11238	2
2645	2	4077	42	6025	40	7562	31	9285	31	11286	14
2689	2	4090	8	6034	40	7579	2	9366	40	11296	38
„	9	4113	2	6038	40	7616	9	9524	8	11328	16
2731	40	4121	15	6110	14	7704	9	9526	5	11359	40
2780	9	4123	2	6146	40	7720	31	9546	15	11383	9

Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji	Serie	NrNr obligacji
11283	15	13220	31	14787	8	16776	40	18654	8	20621	8
11395	5	13224	11	14796	16	16783	42	18681	8	20645	42
,,	40	13229	42	14804	38	16785	31	,,	38	20648	40
11409	14	13240	42	14820	11	16800	8	18702	28	20650	14
11442	28	13274	33	14894	25	16848	40	18734	11	20661	33
11487	28	13294	15	14921	8	16872	2	18747	2	20671	25
11488	2	13295	32	14991	14	16875	38	18751	42	20692	2
11498	8	13321	25	15042	40	17005	15	18797	40	20698	33
11501	11	13337	5	15057	14	17051	15	18857	2	20718	31
11626	38	13338	14	15125	11	17068	42	18888	5	20719	32
11635	14	13393	5	15132	11	17101	5	18983	8	20732	31
11675	42	13426	46	15143	20	17107	40	19002	42	20775	25
11736	16	13435	5	15148	20	17114	20	19037	38	20776	15
11799	16	13468	8	15161	40	17131	11	19053	15	20795	40
11806	5	13501	46	15189	11	17134	33	19070	33	20799	42
11904	46	13557	11	15277	33	17165	28	19079	40	20868	20
11932	31	13558	37	15295	25	17243	16	19084	46	20924	42
11960	20	13565	2	15298	33	17291	8	19186	2	20925	2
11970	8	13568	32	15337	14	17368	42	19228	25	20938	2
12038	33	13575	38	15365	16	17384	33	19251	8	20945	16
12143	8	13604	40	15396	42	17403	20	19393	16	20963	8
12151	28	13615	38	15426	8	17411	8	19406	25	,,	20
12188	25	13716	31	15473	5	17421	42	19412	42	21038	38
12226	2	13723	42	15491	15	17426	2	19510	20	21064	11
12258	9	13757	28	15511	14	17427	16	19535	46	21101	8
12275	38	13779	40	15533	33	17497	2	19558	2	21105	15
12282	15	13781	33	15540	31	17529	40	19596	32	21128	42
12285	2	13785	25	15567	2	17578	16	19597	42	21184	20
12327	40	13806	2	15615	8	17652	25	19627	9	,,	40
12362	32	13811	20	15616	40	17673	16	19656	33	21186	20
12416	11	13823	8	15664	8	17724	32	19805	25	21262	9
12420	2	13863	8	15765	46	17732	20	19843	15	21269	2
12428	20	13910	8	15797	32	17739	2	19862	28	21275	31
12476	16	13966	9	15885	9	17764	5	19900	2	21310	25
12483	31	13997	40	15948	42	17800	38	19903	25	21345	38
12513	32	14005	38	15985	40	17879	8	19910	11	21378	38
12558	8	14019	2	16124	2	17904	42	19933	40	21418	46
12567	16	14077	33	16131	5	17909	5	19934	38	21426	25
,,	28	14094	9	16160	16	17916	42	19952	38	21442	40
12652	28	14166	40	16209	28	17951	28	19953	32	21573	2
12697	16	14233	8	16226	15	17962	33	19960	2	21604	42
12698	2	14242	40	16237	20	18010	2	19964	16	21613	9
12741	5	14246	14	16243	40	18017	8	19970	40	21629	42
12748	40	14304	20	16277	40	18019	8	19990	14	21639	32
12761	40	14308	46	16284	9	18103	8	20048	20	21646	8
12776	46	14348	46	16296	8	18132	2	20065	8	21672	46
12780	16	14399	42	16363	15	18136	32	20073	32	21779	11
12859	33	14451	46	16383	32	18225	28	20145	32	21816	38
12929	25	14519	8	16407	28	18229	16	20147	5	21837	42
12932	16	14566	2	16463	25	18270	31	20152	8	21846	9
12966	16	14580	40	16477	40	18285	2	20179	25	21894	15
12967	38	14581	46	16495	31	18294	2	20232	40	21910	9
12973	5	14589	2	16501	2	18404	40	20338	40	22158	15
12991	31	14630	20	16579	14	18411	9	20426	38	22160	40
13007	15	14632	40	16584	42	18412	32	20445	8	22187	40
13033	46	14674	20	16647	46	18424	14	20458	2	22212	25
13092	42	14688	31	16651	31	18465	28	20494	20	22217	8
13113	5	14736	8	16689	8	18550	5	20511	11	22268	2
13115	2	14737	16	16725	2	18588	28	20550	11	22381	11
13189	46	14758	11	16755	15	18621	9	20614	25	22442	11
13198	40	14771	42	16767	15						

Serie	Nr Nr obligacji	Serie	Nr Nr obligacji	Serie	Nr Nr obligacji
22587	11	22715	20	22803	15
22610	11	22725	8	22852	32
22633	32	22741	20	22997	8
,,	42	22779	32	,,	33
22673	31	22798	25		

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *W. Drabarek,*
Kierownik Zarządu Długów Państwa.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 19 lipca 1939 r. Nr 163, poz. 397).

464

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 lipca 1939 r.

w sprawie kwoty emisji monet srebrnych, niklowych i brązowych.

Podaje się do publicznej wiadomości, że na podstawie art. 6 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 790), w myśl osiągniętego porozumienia z Bankiem Polskim, kwota emisji monet srebrnych, niklowych i brązowych została z dniem 15 lipca 1939 r. ustalona na zł 570.000.000.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 22 lipca 1939 r. Nr 166, poz. 410).

465

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 lipca 1939 r.

L. D. I. 10/4/39

w sprawie odpowiedzialności karnej skarbowej przy zgłoszeniach ogólnych do odprawy celnej.

Do
dyrekcyj ceł i urzędów celnych.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1938 roku (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 641) został zmieniony § 48 lit. b) i lit. c) ust. 6) przepisów wykonawczych do prawa celnego, określający jakie dane powinno zawierać zgłoszenie ogólne. W myśl § 1 ust. 22 powyższego rozporządzenia zgłoszenie ogólne powinno zawierać między innymi następujące dane:

1) wagę towaru w przybliżeniu (brutto lub netto), gdy towar jest bez opakowania,

2) nazwę handlową lub potoczną towarów przy czym, gdy w jednej przesyłce znajdują się różne towary, podana nazwa może nie obejmować wszystkich towarów.

W tym stanie przepisów celnych — wdrożenie postępowania karnego skarbowego jest prawnie uzasadnione tylko wtedy gdy w przesyłce ukryto towar lub zapakowano go w sposób wskazujący na zamiar uchylenia tego towaru od powinności celnej bez względu na to, czy taki towar jest objęty nazwą handlową lub potoczną wskazaną w zgłoszeniu ogólnym, czy też w ogóle nie jest zgłoszeniem objęty.

W tych przypadkach kwalifikacja czynu jest zależna od tego, jakie skutki mogło pociągnąć za sobą uchylenie towaru od powinności celnej. Ukrycie w przesyłce towaru narażające Skarb Państwa na uszczuplenie cła kwalifikuje się jako występek z art. 46 p. k. s.; ukrycie w przesyłce towaru w celu spowodowania naruszenia ograniczeń przywozowych bez narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie cła kwalifikuje się jako występek z art. 47 p. k. s.; wreszcie — ukrycie w przesyłce towaru nie podlegającego ani cłu ani ograniczeniom przywozowym, co w praktyce może się tylko wyjątkowo zdarzyć, kwalifikuje się jako wykroczenie z art. 54 p. k. s. Natomiast jeżeli przy rewizji ujawniono w przesyłce towary nie objęte podaną w zgłoszeniu ogólnym nazwą, lecz nie zachodzą okoliczności wskazujące na zamiar uchylenia tych towarów od powinności celnej, to w świetle przepisów § 1 ust. 22 powołanego rozporządzenia z dnia 21 listopada 1938 r. nie ma podstaw w tych przypadkach do wdrożenia postępowania karnego.

Również nie ma podstaw do wdrożenia postępowania karnego z powodu stwierdzonej różnicy pomiędzy wagą ustaloną w wyniku rewizji, a podaną w zgłoszeniu ogólnym, albowiem strona w myśl wyżej powołanych przepisów celnych nie jest obowiązana do podania w zgłoszeniu ogólnym ścisłej wagi towaru, a może podać wagę towaru tylko „w przybliżeniu".

W związku z powyższym okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 28 lipca 1936 r. L. D. I/47605/2/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 21, poz. 653) uchyla się.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *K. Poths,*
Naczelnik Wydziału.

466

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 lipca 1939 r.

L. D. I. 574/4/39

w kwestii zatarcia skazania (art. 29 i 43 p. k. s.) w sprawach karnych skarbowych rozstrzygniętych przez sądy.

Do

izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, dyrekcyj ceł, urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych oraz urzędów celnych (orzekających).

Wobec wątpliwości wysuwanych przy stosowaniu instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 29 grudnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 33, poz. 949) w kwestii zatarcia skazania w sprawach karnych skarbowych rozstrzygniętych przez sądy, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Na zasadzie § 126 regul. prokur. prokuratorzy sądów okręgowych, do których należy wykonywanie kar we wszystkich sprawach rozpatrzonych przez sądy okręgowe w I instancji, a na zasadzie § 127 regul. karn. sądy grodzkie, które wykonywują wyroki własne,— mają obowiązek zawiadamiania właściwych władz skarbowych o wykonaniu kary w sprawach karnych skarbowych, podając przy tym oznaczenie akt skarbowych, imię i nazwisko skazanego, czyn przestępny, czas trwania tymczasowego aresztu, datę i krótką treść wyroku, datę rozpoczęcia i ukończenia kary pozbawienia wolności oraz datę uiszczenia grzywny (kary pieniężnej).

Co się tyczy przedawnienia kary, to tych dat — z uwagi na długi okres przedawnienia — repertoria sądowe ani prokuratorskie nie zawierają, zachodzą zatem poważne trudności dla władz sądowych w komunikowaniu ich władzom skarbowym. Tego rodzaju przypadki jednak są na ogół bardzo nieliczne; wyjątkowo też będą się zdarzały przypadki umieszczania w zakładach zabezpieczających przestępców skarbowych, co do których nie zachodziłyby w ogóle warunki wykonania kary, kiedy więc sąd lub prokurator nie potrzebowałby wypełniać obowiązku zawiadamiania, nałożonego wyżej powołanymi przepisami regulaminowymi. Toteż w takich przypadkach władze skarbowe, biorące udział w postępowaniu i znające treść zapadłego wyroku, będą musiały same po upływie pewnego czasu zwracać się do sądu z zapytaniami o dane, potrzebne do przeprowadzenia w ewidencji zatarcia skazania.

Ministerstwo Skarbu nadmienia, że zwróciło się do Ministerstwa Sprawiedliwości z prośbą o spowodowanie, aby władze sądowe, właściwe do wykonywania kar, z urzędu nadsyłały władzom skarbowym wspomniane wyżej dane, jak również aby na zapytania władz skarbowych w tym przedmiocie udzielały możliwie szybko potrzebnych informacyj.

za Dyrektora Departamentu:

(—) *K. Poths.*
Naczelnik Wydziału

467

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 lipca 1939 r.

L. D. I. 638/4/39

w sprawie niewszczynania postępowania karnego o brak oznaczenia mocy na naczyniach z piwem.

Do

izb skarbowych, Urzędu Wjewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach i urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

W myśl § 44 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1931 r. w sprawie wykonania ustawy o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr 113, poz. 886) wszelkie naczynia zawierające piwo o mocy poniżej 4,5⁰ alkoholu, winny być zaopatrzone określeniem: „Piwo o zawartości poniżej 4,5⁰ alkoholu".

Przepis ten miał swoje uzasadnienie do czasu znowelizowania art. 60, punkt 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym przez rozporządzenie z dnia 24 października 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 863), tj. do czasu, gdy na sprzedaż piwa powyżej 4,5⁰ było wymagane zezwolenie władz skarbowych. Z chwilą jednak, gdy sprzedaż piwa, bez względu na zawartość alkoholu, odbywa się w trybie rejestracji — wspomniany przepis stał się nieaktualny.

Z powyższych względów do czasu zmiany § 44 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1931 r. upoważnia się władze skarbowe do niewszczynania postępowania karnego z powodu braku oznaczenia mocy na naczyniach z piwem.

Wszczęte postępowanie karne o naruszenie omawianego przepisu należy umorzyć, chyba że wydane orzeczenia karne stały się prawomocne i podlegają wykonaniu.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *K. Poths*,
Naczelnik Wydziału.

468

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 lipca 1939 r.

L. D. I. 1553/4/39

w sprawie wykładni art. 312 p. k. s.

Do

izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych oraz dyrekcji ceł i urzędów celnych.

Wobec licznych wątpliwości powstałych w praktyce na tle stosowania przepisów art. 312 p. k. s. o kosztach postępowania karnego skarbowego, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Wszelkie wydatki spowodowane ściganiem przestępstw objętych prawem karnym skarbowym wykłada w toku postępowania Skarb Państwa bez względu na to, czy w przyszłości koszty te mają być od skazanego zasądzone i czy zdoła się je po tym od skazanego ściągnąć.

2) Art. 312 p. k. s. przewiduje nie wszystkie koszty postępowania karnego skarbowego, a tylko te, które władza skarbowa zasądza na rzecz Skarbu Państwa od skazanego.

Skazanym może być nie tylko oskarżony, lecz również i odpowiedzialny zastępczo (art. 34 p. k. s.), albowiem rola jego w postępowaniu karnym skarbowym jest taka sama, jak i oskarżonego.

Odpowiedzialny posiłkowo ponosi koszty postępowania karnego skarbowego tylko wtedy, gdy nie można ich ściągnąć od skazanego (art. 30 p. k. s.).

Natomiast od interwenienta (art. 19 p. k. s.) w żadnym wypadku nie można zasądzić kosztów postępowania karnego skarbowego, choćby interwencja została oddalona lub pozostawiona bez rozpoznania.

Jeżeli w sprawie jest kilku skazanych, to koszty postępowania karnego skarbowego zasądza się od nich na podstawie art. 313 p. k. s. solidarnie, z wyjątkiem kosztów wykonania orzeczenia (art. 312 § 2 lit. f. p. k. s.), które ponosi każdy ze skazanych z osobna.

Art. 312 p. k. s. stanowi, że koszty postępowania karnego skarbowego zasądza się **od skazanego;** jeżeli więc oskarżonego uniewinniono, lub wszczęte przeciw niemu postępowanie karne skarbowe umorzono, — koszty postępowania karnego ponosi Skarb Państwa. Natomiast w razie wydania orzeczenia skazującego władza skarbowa w żadnym wypadku nie może uwolnić skazanego od ponoszenia kosztów postępowania karnego, wymienionych w § 2 art. 312 p. k. s., albowiem przepisy kodeksu postępowania karnego, upoważniające sąd do przyznawania prawa ubogich i do zwalniania z tego tytułu skazanych od kosztów postępowania karnego, nie mają zastosowania w postępowaniu przed władzami skarbowymi.

3) Koszty postępowania karnego skarbowego, które władza skarbowa zasądza od skazanego na rzecz Skarbu Państwa są wyliczone w art. 312 p. k. s. Są to wydatki wyłożone w toku całego postępowania karnego — od chwili jego wszczęcia aż do wykonania kary włącznie. Wydatki poniesione przez Skarb Państwa w celach wywiadowczych nie należą do kosztów postępowania karnego w rozumieniu art. 312 p. k. s. Artykuł ten taksatywnie wylicza te wydatki, które należą do kosztów postępowania karnego, a więc powinny być zasądzone od skazanego.

Do nich należą:

a) wydatki związane z przejazdem urzędników i innych osób. Wydatki te składają się z kosztów przejazdu i diet urzędników i innych osób (np. oficerowie i szeregowi Straży Granicznej lub Korpusu Ochrony Pogranicza) z powodu czynności śledczych. Wydatki te oblicza się według norm ustanowionych dla podróży służbowych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 593). Jeżeli ta sama osoba w tym samym dniu (okresie czasu) prowadzi dochodzenia w kilku sprawach karnych skarbowych, wówczas ogólna kwota kosztów przejazdu i diet wydatkowana na ten cel dzieli się równomiernie pomiędzy wszystkie te sprawy. Jeżeli tej samej osobie, delegowanej w sprawach służbowych poza miejsce urzędowania, poruczono nadto przeprowadzenie czynności śledczych (dochodźczych), wówczas koszty przejazdu tej osoby nie powinny być w ogóle zaliczane do kosztów postępowania karnego, zaś diety zalicza się do tych kosztów tylko w wysokości odpowiadającej okresowi czasu zużytemu dla wykonania czynności śledczych (dochodźczych).

Przy zasądzaniu od skazanego kosztów, spowodowanych dokonaniem czynności śledczych, należy przyjąć jako zasadę orientacyjną, że będą to z reguły koszty, dotyczące takich czynności dochodźczych, z przebiegu których należy — w myśl § 22 przep. wykonawczych do p. k. s. — sporządzać protokoły.

Nie podpadną tu jednak ani protokoły karne, ani doniesienia karne (art. 259 p. k. s.); dlatego też i koszty przeprowadzonych rewizji mogłyby być zaliczone do kosztów postępowania karnego tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy nie były one połączone z zatrzymaniem sprawcy lub z bezpośrednim ujawnieniem przestępstwa.

b) Koszty sprowadzenia, przewozu i konwojowania oskarżonego, odpowiedzialnego, świadków i biegłych. Koszty te oblicza się w wysokości rzeczywiście wydatkowanej na ten cel kwoty, którą ustala się na podstawie rachunku konwojenta, przewoźnika lub innej osoby, która powyższe czynności wykonała.

c) Należności świadków, biegłych i tłumaczów. Do wynagrodzenia świadków, biegłych i tłumaczów w myśl art. 269 p. k. s. stosuje się odpowiednio przepisy art. 588 — 593 k. p. k.; wypłacone na podstawie powyższych przepisów należności świadkom, biegłym i tłumaczom zalicza się do kosztów postępowania karnego.

d) Koszty ogłoszeń w pismach. Wysokość tych kosztów ustala się na podstawie rachunków wystawionych przez administrację pism, w których ogłoszenia zostały umieszczone.

e) Koszty spowodowane przechowywaniem, utrzymaniem i sprzedażą dowodów rzeczowych i zajętych przedmiotów, z wyjątkiem kosztów przechowywania w urzędowym magazynie. Przez użyte w powyższym przepisie wyrażenia: „dowody rzeczowe" należy rozumieć przedmioty występku skarbowego (art. 19 p. k. s.), zaś przez użyte w tymże przepisie wyrażenia: „zajętych przedmiotów" należy rozumieć przedmioty zajęte na zabezpieczenie grzywny w trybie art. 250 i art. 255 p. k. s.

Wydatki spowodowane **przechowywaniem** dowodów rzeczowych i zajętych przedmiotów w urzędowym magazynie nie zalicza się do kosztów postępowania karnego. Natomiast wydatki spowodowane **utrzymaniem** wymienionych dowodów i przedmiotów zalicza się zawsze do kosztów postępowania karnego, przy czym wyraz „utrzymanie" odnosi się do zajętych żywych zwierząt i żywych ptaków. Np. wydatki spowodowane utrzymaniem zajętego konia zalicza się do kosztów postępowania karnego niezależnie od miejsca jego postoju (pomieszczenie urzędowe, albo pomieszczenie należące do gminy lub osoby prywatnej); natomiast kosztów spowodowanych przechowywaniem np. zajętego tytoniu w urzędowym magazynie nie zalicza się do kosztów postępowania karnego.

Koszty związane ze sprzedażą dowodów rzeczowych i zajętych przedmiotów zalicza się do kosztów postępowania karnego oraz zasądza się je od skazanego tylko wtedy, gdy sprzedaży dokonano przed prawomocnym rozstrzygnięciem sprawy — w trybie art. 253 p. k. s. Do kosztów tych należą koszty oszacowania i ocechowania (probiercze) wymienionych przedmiotów oraz koszty ogłoszeń o przetargu. Oblicza się je w wysokości rzeczywiście wydatkowanej na ten cel kwoty, którą ustala się na podstawie rachunków. Wydatki spowodowane przechowywaniem, utrzymaniem i sprzedażą przedmiotów prawomocnie uznanych za przepadłe, ponosi Skarb Państwa, albowiem przedmioty takie z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia uznającego je za przepadłe stanowią już własność Skarbu Państwa i dlatego koszty spowodowane ich przechowywaniem, utrzymywaniem lub sprzedażą nie mogą być policzone skazanemu. Zauważa się, że w myśl § 4 art. 312 koszty powyższe poniesione przez zarządy gminne, a nieprzenoszące 5 zł zarachowuje się po ich ściągnięciu na dochód Ministerstwa Skarbu.

f) Koszty wykonania orzeczenia. Koszty te składają się z kosztów ściągnięcia grzywien, kar pieniężnych i innych orzeczonych świadczeń pieniężnych (koszty egzekucyjne) oraz z kosztów wykonania kary aresztu zastępczego. Wysokość kosztów egzekucyjnych ustala się według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych. Wysokość kosztów wykonania kary aresztu zastępczego ustala się według norm, obowiązujących dla więźniów, skazanych przez sądy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 23, poz. 175). Do kosztów wykonania kary aresztu zastępczego należą również wydatki na przymusowe sprowadzenie skazanych do odbycia kary pozbawienia wolności.

Poza wyżej wyliczonymi kosztami żadne inne nie mogą być zasądzone od skazanego, choćby one powstały z powodu czynności dochodźczych lub w związku z wykonaniem orzeczenia. W szczególności, nie można zasądzić od skazanego wydatków spowodowanych dostawieniem do władz skarbowych zajętych rzeczy, doręczeniem wezwań i innych pism w postępowaniu przed władzami skarbowymi itp., albowiem wydatki spowodowane tymi czynnościami nie są wyliczone w § 2 art. 312 p. k. s. Koszty postępowania karnego spowodowane czynnościami niewymienionymi w § 2 art. 312 p. k. s. ponosi Skarb Państwa.

4) Ewidencja kosztów postępowania karnego należnych od skazanego w myśl art. 312 p. k. s. powinna być prowadzona w każdej sprawie oddzielnie. Koszty wyszczególnione w art. 312 § 2 lit. „a—e" p. k. s. powinny być wyczerpująco spisane, a wysokość ich dokładnie określona po ukończeniu dochodzenia w danej sprawie, przy czym do akt sprawy przed jej rozstrzygnięciem należy dołączyć „wykaz kosztów postępowania karnego należnych od skazanego w myśl art. 312 § 2 lit. „a—e" p. k. s.

Wykaz ten powinien składać się z następujących rubryk: a) Rodzaje kosztów, b) Wysokość kosztów każdego rodzaju określona w złotych i groszach, c) Zarządzenia o przyznaniu kosztów wymienionych w poprzednich rubrykach ze wskazaniem władzy, która zarządzenie wydała oraz daty i numeru zarządze-

nia, względnie rachunek kosztów poniesionych przez zarząd gminny ze wskazaniem gminy, która rachunek wystawiła oraz daty rachunku. Rubryka wykazu pod tytułem „Wysokość kosztów", powinna być podsumowana, zaś wykaz w całości powinien być zaopatrzony w podpis tego urzędnika lub funkcjonariusza, który go sporządził.

Jeżeli dochodzenie nie spowodowało kosztów wyszczególnionych w art. 312 § 2 lit. a—e p. k. s., albo gdy wysokości tych kosztów przed prawomocnym rozstrzygnięciem sprawy nie można dokładnie ustalić, wówczas wykazu nie sporządza się, lecz okoliczność tę stwierdza władza lub organ, prowadzący dochodzenie, w notatce urzędowej, którą dołącza się do akt sprawy.

Koszty postępowania karnego należne od skazanego w myśl art. 312 p. k. s., które mogą powstać już po wydaniu orzeczenia karnego w I instancji, lecz przed prawomocnym rozstrzygnięciem sprawy w II instancji skarbowej, wpisuje się do poprzednio sporządzonego wykazu; jeżeli z braku kosztów przed rozstrzygnięciem sprawy w I instancji skarbowej wykazu nie sporządzono, to na koszty powstałe w terminie późniejszym do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy w II instancji skarbowej sporządza się wykaz według wyżej określonego wzoru i dołącza się go do akt sprawy.

Wykaz kosztów postępowania karnego sporządza się i dołącza się do akt sprawy również w razie przekazania sprawy do postępowania sądowego, przy czym zarówno przed objęciem dochodzenia przez prokuratora jak i w razie nieobjęcia przez niego dochodzenia do sporządzenia wykazów kosztów postępowania karnego stosują się powyższe przepisy.

5) Każde orzeczenie karne oraz każde postanowienie o umorzeniu sprawy karnej skarbowej, w której powstały koszty postępowania karnego, należne od skazanego w myśl art. 312 p. k. s., w zasadzie powinno zawierać rozstrzygnięcie co do tych kosztów. Rozstrzygnięcie to w orzeczeniach uniewinniających oraz w postanowieniach lub orzeczeniach o umorzeniu sprawy ogranicza się do stwierdzenia, że koszty postępowania karnego ponosi Skarb Państwa, przy czym nie jest niezbędne wskazywanie ich wysokości.

Jeżeli wydano orzeczenie skazujące, to do rozstrzygnięć o kosztach postępowania karnego należy stosować poniższe przepisy:

Koszty postępowania karnego przypadające od skazanego na podstawie art. 312 § 2 lit. a), b), c), d) i e) p. k. s. zasądza się ze wskazaniem w orzeczeniu ogólnej wysokości należnej z tych tytułów kwoty, przy czym orzeczenie karne wydane w II instancji powinno obejmować sumę wszystkich wyżej wymienionych kosztów, związanych z prowadzeniem sprawy w obu instancjach skarbowych.

Koszty postępowania karnego, jakie mogą przypaść od skazanego na podstawie art. 312 § 2 lit. f) p. k. s., czyli koszty wykonania orzeczenia, zasądza się bez podania w orzeczeniu ich wysokości, którą ustala się dopiero po wykonaniu kary, i określa się je w zarządzeniu władzy powołanej do wykonania orzeczenia.

W tym stanie rzeczy rubryka orzeczenia karnego skazującego odnosząca się do kosztów postępowania karnego powinna składać się z dwóch części.

Część I rubryki powinna zawierać rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania karnego należnych od skazanego na podstawie art. 312 § 2 lit.: a), b), c), d) i e) p. k. s. z podaniem w orzeczeniu ogólnej wysokości tych kosztów; w części tej powołuje się tylko te litery § 2 art. 312 p. k. s., które służą za podstawę do zasądzenia kosztów postępowania karnego w danej sprawie, artykuł zaś 313 p. k. s. powołuje się jedynie w przypadkach, gdy za koszty postępowania karnego w jednej i tej samej sprawie odpowiada kilku skazanych.

Część II wspomnianej rubryki orzeczenia karnego powinna zawierać rozstrzygnięcie co do kosztów wykonania orzeczenia karnego z powołaniem się na art. 312 § 2 lit. f) p. k. s. bez podania wysokości tych kosztów lecz z nadmienieniem, że wysokość ta zostanie ustalona osobnym zarządzeniem po ukończeniu postępowania wykonawczego.

W myśl powyższych zasad rubryka orzeczenia karnego, dotycząca kosztów postępowania karnego, otrzyma następujące brzmienie:

„Na podstawie art. 312 § 2 lit. . . . . . p. k. s. zasądza się od . . . . zwrot kosztów postępowania karnego w kwocie . . . . .

W razie nieuiszczenia dobrowolnie przez skazanego grzywny (kary pieniężnej) i innych świadczeń pieniężnych objętych niniejszym orzeczeniem zasądza się od niego na podstawie art. 312 § 2 lit. f) p. k. s. zwrot kosztów wykonania tego orzeczenia; wysokość tych kosztów zostanie określona i podana do wiadomości skazanego w osobnym zarządzeniu po ukończeniu postępowania wykonawczego".

Może się jednak zdarzyć, że w chwili wydania orzeczenia karnego nie można dokładnie ustalić wysokości kosztów postępowania karnego należnych od skazanego w myśl art. 312 § 2 lit. „a—e" p. k. s. Np. jeżeli wchodzą w grę koszty spowodowane przechowywaniem zajętych przedmiotów w gminach, to wysokość tych kosztów może być dokładnie ustalona dopiero po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy, albowiem zajęte przedmioty, już po wydaniu orzeczenia w I instancji aż do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy muszą być nadal przechowywane, co powoduje dodatkowe koszty podlegające zasądzeniu od skazanego w myśl art. 312 § 2 lit. c) p. k. s. W takich przypad-

kach rozstrzygnięcia co do kosztów postępowania karnego nie należy obejmować orzeczeniem głównym, zaznaczając w nim tylko, że rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania karnego, należnych od skazanego w danej sprawie na podstawie art. 312 p. k. s., nastąpi w osobnym orzeczeniu. Gdyby jednak skazany zażądał skierowania sprawy do postępowania sądowego, to do akt przekazywanej sądowi sprawy należy dołączyć wykaz kosztów należnych od skazanego na podstawie art. 312 p. k. s. po dzień przekazania sprawy. W pozostałych przypadkach wydaje się w myśl art. 293 § 2 p. k. s. uzupełniające orzeczenie o kosztach postępowania karnego z art. 312 p. k. s. po uprawomocnieniu się orzeczenia głównego. W orzeczeniu uzupełniającym należy powołać się na orzeczenie główne, zasądzić od skazanego koszty wyszczególnione w art. 312 § 2 lit. „a—e" p. k. s. ze wskazaniem należnej od skazanego z tych tytułów kwoty.

Ponadto w orzeczeniu tym należy oznaczyć, że w razie nieuiszczenia dobrowolnie przez skazanego objętych orzeczeniami w danej sprawie grzywny (kary pieniężnej) i innych świadczeń pieniężnych zasądza się od niego na podstawie art. 312 § 2 lit. f) p. k. s. koszty wykonania tych orzeczeń i że należna z tego tytułu kwota zostanie określona i podana skazanemu w osobnym zarządzeniu.

6) Zasądzone prawomocnie od skazanego a niewpłacone przez niego w oznaczonym terminie koszty postępowania karnego ściąga się z majątku skazanego lub odpowiedzialnego posiłkowo w trybie wskazanym w art. 305 p. k. s. Koszty postępowania karnego zasądzone prawomocnie od skazanego na podstawie art. 312 lit. a — e p. k. s. ściąga się jednocześnie z grzywną lub karą pieniężną i innymi świadczeniami pieniężnymi, przy czym ściąganie tych należności następuje według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

Gdyby ani z majątku skazanego, ani z majątku odpowiedzialnego posiłkowo nie dało się ściągnąć w całości objętych prawomocnym orzeczeniem świadczeń pieniężnych z tytułu **grzywny**, równowartości przepadku przedmiotów występku i kosztów postępowania karnego, to uzyskana w wyniku postępowania egzekucyjnego kwota, po potrąceniu kosztów egzekucyjnych, powinna być zarachowana w pierwszym rzędzie na pokrycie kosztów postępowania karnego, pozostała jej część — na pokrycie równowartości przepadku przedmiotów występku (art. 20 p. k. s.), i dopiero uzyskaną w wyniku zarachowań nadwyżkę zalicza się na poczet grzywny, a zamiast nieściągniętej części grzywny wymierza się skazanemu areszt zastępczy (art. 15 § 3 i art. 33 § 3 p. k. s.). Tak samo postępuje się w przypadkach, gdy ściągnięta z majątku skazanego kwota nie wystarcza na pokrycie **kary pieniężnej** i kosztów postępowania karnego, tj. uzyskaną w wyniku postępowania egzekucyjnego kwotę najpierw zarachowuje się na poczet kosztów postępowania karnego, a dopiero pozostałą jej część — na poczet kary pieniężnej.

7) Wysokość kosztów wykonania orzeczenia, zasądzonych od skazanego na podstawie art. 312 § 2 lit. f) p. k. s. ustala się bądź w toku postępowania wykonawczego (koszty egzekucyjne), bądź po jego ukończeniu.

Koszty spowodowane przymusowym ściągnięciem grzywien, kar pieniężnych, kosztów postępowania karnego i innych świadczeń pieniężnych objętych prawomocnym orzeczeniem karnym, czyli tzw. koszty egzekucyjne wymierza się i ściąga według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

Koszty wykonania kary aresztu zastępczego i koszty sprowadzenia skazanych do odbycia tej kary ustala się po ukończeniu postępowania wykonawczego na podstawie rachunków wystawianych przez sądy grodzkie w myśl okólnika Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 maja 1939 r. Nr 1903/II/G.S./39 w sprawie kosztów wykonania aresztu zastępczego orzeczonego w postępowaniu karnym skarbowym (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr 7/39). Treść tego okólnika jest następująca:

„Do

władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Władza skarbowa nie wykonuje sama orzeczeń karnych w części, dotyczącej kary aresztu zastępczego, lecz zwraca się o wykonanie tej kary, o ile nie chodzi o sprawę przeciwko żołnierzowi w służbie czynnej, do sądu grodzkiego (art. 309 § 1 prawa karnego skarbowego — Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 84, poz. 581). Koszty wykonania kary (w więzieniu lub areszcie) wchodzą w skład kosztów postępowania karnego skarbowego (art. 312 § 2 lit. f) p. k. s.), które władza skarbowa ściąga od skazanego (art. 304, 305 p. k. s.). Do kosztów wykonania kary należą również wydatki na przymusowe sprowadzenie skazanych do odbycia kary pozbawienia wolności. Na zasadzie art. 312 § 3 p. k. s. ściągnięte koszty wykonania aresztu zastępczego przelewa się na rachunek Ministerstwa Sprawiedliwości.

W związku z tym, po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, zarządzam co następuje:

a) Po odcierpieniu przez skazanego kary aresztu zastępczego sąd grodzki, do którego władza skarbowa zwróciła się o wykonanie kary (art. 309 § 1 lit. b) p. k. s.) prześle tej władzy, równocześnie z zawiadomieniem o wykonaniu kary, rachunek kosztów wykonania kary, sporządzony według norm, obowiązujących dla więźniów, skazanych przez sądy (Dz. U. R. P.

z 1934 r. Nr 23, poz. 175). Do rachunku należy w razie potrzeby dołączyć zestawienie kosztów przymusowego sprowadzenia skazanego do odbycia kary.

b) Ewidencję tych kosztów prowadzi władza skarbowa I instancji i ona też czuwa nad ich ściągnięciem na rzecz Skarbu Państwa (Instrukcja Ministerstwa Skarbu z dnia 29 marca 1939 r. w sprawie rachunkowej ewidencji należności, wynikających ze stosowania prawa karnego skarbowego — Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 10, poz. 242).

c) Zarachowanie ściągniętych kosztów na dochód budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości (Dz. III § 8) przeprowadza Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu w myśl właściwego zarządzenia Ministerstwa Skarbu, wobec czego ani sądy, ani więzienia nie zapisują tych kosztów w księdze dochodów budżetowych".

Po otrzymaniu z Sądu Grodzkiego rachunku kosztów władza skarbowa powołana do wykonania orzeczenia powinna niezwłocznie wezwać skazanego do zapłacenia w ciągu dni czternastu od doręczenia wezwania, wskazanej w wezwaniu kwoty, z zagrożeniem wdrożenia egzekucji po bezskutecznym upływie tego terminu. W wezwaniu należy powołać się na ten ustęp orzeczenia karnego, który zawiera rozstrzygnięcie co do kosztów wykonania orzeczenia karnego, oraz podać ogólną kwotę kosztów przypadających od skazanego w/g rachunku sądu grodzkiego. Wezwanie to w rozumieniu przepisów p. k. s. należy traktować jako zarządzenie władzy skarbowej.

Po bezskutecznym upływie zakreślonego w wezwaniu terminu należy wdrożyć egzekucję w celu przymusowego ściągnięcia omawianych kosztów.

8) Władza skarbowa I instancji powołana do wykonania orzeczenia karnego powinna prowadzić ewidencję prawomocnie zasądzonych od skazanego na podstawie art. 312 p. k. s. tytułem kosztów postępowania karnego kwot oraz czuwać nad ich ściągnięciem na rzecz Skarbu Państwa. Przepisy o ewidencji tych kwot, o zarachowaniu ściągniętych z tytułu kosztów wykonania kary aresztu zastępczego kwot na dochód budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości i o rozrachunkach z zarządami gminnymi z tytułu poniesionych przez gminy kosztów postępowania karnego w wysokości ponad 5 złotych (art. 312 § 4 p. k. s.) są zawarte w instrukcji w sprawie ewidencji należności wynikających ze stosowania prawa karnego skarbowego z dnia 29 marca 1939 r. (Dz. Urzęd. Ministerstwa Skarbu Nr 10, poz. 242). Zarazem w związku z § 11 powyższej instrukcji wyjaśnia się, że koszty wykonania aresztu zastępczego należy przypisywać w rejestrze karnym i księdze dochodów budżetowych dopiero po ich ściągnięciu.

9) Przepisy art. 312 — 313 p. k. s. mają zastosowanie we wszystkich tych sprawach o przestępstwa skarbowe, w których w myśl art. 352 § 2 p. k. s. postępowanie karne skarbowe powinno toczyć się według nowych przepisów procesowych, choćby kara została wymierzona skazanemu w myśl art. 2 Kodeksu Karnego na podstawie dawnej u. k. s., albowiem art. 352 p. k. s. co do kosztów postępowania karnego nie zawiera żadnych wyjątków.

10) Jeżeli koszty postępowania karnego ustalone w orzeczeniu karnym lub w orzeczeniu uzupełniającym i zarządzeniach (por. wyżej — p. 5) są nieściągalne, to władza skarbowa wykonywająca orzeczenie (art. 304 p. k. s.) wydaje zarządzenie o zaniechaniu dalszych kroków egzekucyjnych z powołaniem się na protokół nieściągalności. Postępowania egzekucyjnego można zaniechać, jeżeli z akt sprawy lub z akt przeprowadzonej uprzednio egzekucji — stosownie do zasad przewidzianych w § 54 przepisów wykonawczych do p. k. s. — wynika, że wdrożenie egzekucji mającej na celu ściągnięcie kosztów postępowania karnego nie rokuje pozytywnego wyniku.

W tym przypadku władza skarbowa w zarządzeniu o zaniechaniu egzekucji kosztów postępowania karnego powinna podać motywy, z powodu których kroków egzekucyjnych nie wdrożono. Koszty **egzekucyjne**, których nie można ściągnąć, podlegają umorzeniu według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

za Dyrektora Departamentu:

(—) *K. Poths,*

Naczelnik Wydziału.

469

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 lipca 1939 r.

L. D. I. 6115/3/38

w sprawie właściwości do wydawania postanowień przewidzianych w art. 277 p. k. s.

Do

izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych oraz do dyrekcyj ceł i urzędów celnych.

Jedna z Dyrekcji Ceł zapytuje, jaka władza skarbowa jest właściwa do wydawania postanowień, przewidzianych w art. 277 p. k. s.,

a w szczególności, czy właściwość w tej dziedzinie ustala się według zasad zawartych w art. 218 -- 219 p. k. s., czy też do wydawania wymienionych postanowień powołane są władze I instancji, jako wykonujące prawomocne orzeczenie.

Wobec powstałych wątpliwości Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Wydawanie rozstrzygnięć co do przedmiotów, zajętych w postępowaniu karnym, należy do tej władzy skarbowej, która jest właściwa do rozpoznania sprawy (art. 218 — 219 p. k. s.). Jeżeli jednak na podstawie rozstrzygnięcia władzy skarbowej uprawnionej do orzecznictwa — przedmioty, zajęte w toku postępowania, nie zostały uznane za przepadłe i to rozstrzygnięcie stało się wykonalne — (art. 304 § 1 p. k. s.), to zwrot przedmiotów nieuznanych za przepadłe osobie uprawnionej wchodzi już w zakres postępowania wykonawczego i wszystkie kwestie wynikające w toku tego postępowania powinny być rozstrzygane przez władzę skarbową wymienioną w art. 304 § 2 p. k. s.

Na przynależność przepisów art. 277 p. k. s. do zakresu postępowania wykonawczego wskazuje również powołanie tych przepisów w art. 307 p. k. s., który jest zamieszczony w rozdziale pod tytułem: „Postępowanie wykonawcze".

Z powyższego wynika, ze do wydawania postanowień przewidzianych w art. 277 p. k. s. są powołane władze skarbowe I instancji właściwe do zarządzenia wykonania orzeczeń karnych.

za Dyrektora Departamentu:

(—) *K. Poths*

Naczelnik Wydziału.

470

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 lipca 1939 r.
L. D. I. 1514/4/39

w sprawie wykładni art. 310 prawa karnego skarbowego.

Do

izb skarbowych, Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach, dyrekcyj ceł, urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych, urzędów celnych.

Wobec powstających wątpliwości Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w związku z nowelizacją przepisów art. 562 k. p. k., dokonaną dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 listopada 1936 r. o usprawnieniu postępowania sądowego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 609), rozszerzone zostały uprawnienia władz skarbowych I i II instancji w zakresie udzielania odroczeń i przerw kary aresztu zastępczego. Mianowicie władza skarbowa I inst., która w myśl art. 310 p. k. s. posiada w tym zakresie uprawnienia prokuratora okręgowego, może obecnie udzielać odroczeń i przerw na czas do 6 miesięcy, zaś władza skarbowa II inst., posiadająca w tym zakresie uprawnienia prokuratora apelacyjnego, — na czas do 1 roku.

W związku zaś ze skreśleniem dotychczasowego § 3 art. 562 k. p. k. część tekstu art. 310 p. k. s., a mianowicie słowa „Ministra Sprawiedliwości — Minister Skarbu", stała się bezprzedmiotowa.

za Dyrektora Departamentu:

(—) *K. Poths*

Naczelnik Wydziału

471

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 lipca 1939 r.
L. D. III. 5429/4/39

w sprawie zaliczek na koszty podróży dla urzędników rejonów Kontroli Skarbowej.

Do

izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), urzędów skarbowych akcyz i monopolów oraz rejonów Kontroli Skarbowej.

Począwszy od dnia 1 sierpnia 1939 r. Ministerstwo Skarbu zarządza przekazywanie zaliczek na poczet kosztów podróży i diet dla urzędników rejonów Kontroli Skarbowej, indywidualnie na imię poszczególnych zaliczkobiorców przy pomocy asygnaty lub czeku do rąk kierownika rejonu Kontroli (§ 39 p. 2 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz), przy jednoczesnym przesłaniu odnośnemu kierownikowi rejonu wykazu zaliczkobiorców zawierającego wysokość kwot poszczególnych zaliczek. Wykaz powinien być sporządzony na druku listy płacy.

Rachunki kosztów podróży powinny być przesyłane przełożonej izbie skarbowej w terminach i na zasadach obowiązujących organa Kontroli Skarbowej (p. 21 instrukcji z dnia 29 grudnia 1937 r. Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 33, poz. 948).

W zależności od zasięgu działania rejonu Kontroli, izba skarbowa określi dla każdego rejonu stałą zaliczkę w wysokości od 150 —

250 zł na nieprzewidziane rozjazdy służbowe. Zaliczka stała powinna być przekazywana do dyspozycji i na imię kierownika rejonu Kontroli Skarbowej.

Dla celów ewidencyjnych kierownicy rejonów Kontroli Skarbowej mogą wykorzystać przesłany przy piśmie z dnia 27 lipca 1938 r. N. D. III. 7624 /4/38, wzór Kontroli zaliczek.

Kierownik rejonu będzie mógł, gdy zajdzie konieczność delegowania którego z urzędników w teren, wypłacić temu urzędnikowi potrzebną kwotę na poczet wydatków związanych z zarządzoną delegacją.

Kierownik rejonu przesyłając własny rachunek kosztów podróży i diet oraz rachunki podległych urzędników kontroli skarbowej, załącza równocześnie sprawozdanie zawierające wyliczenie z zaliczki stałej.

Izba skarbowa po zatwierdzeniu przedłożonych rachunków i sprawozdania, zarządza uzupełnienie zaliczki stałej do ustalonej wysokości.

Najpóźniej w ostatnim dniu okresu budżetowego kierownik rejonu obowiązany jest niewydatkowaną zaliczkę stałą wpłacić na rachunek przełożonej izby skarbowej celem zarachowania na wznowienie kredytu (§ 23 p. 5 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz).

W związku z wyżej określonym zarządzeniem z dniem 31lipca 1939 r. traci moc obowiązującą okólnik z dnia 21.VI. 1938 r. L. D. III. 7624/4/38 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 18, poz. 446).

Dyrektor Departamentu:

(—) *Nowak.*

472

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 lipca 1939 r.

L. D. III. 10550/4/39

w sprawie przekazywania sum udziału komunalnego w niektórych wpływach podatku obrotowego i dochodowego na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Do

izb skarbowych i urzędów skarbowych za wyjątkiem urzędów, położonych na obszarze województwa śląskiego.

Nawiązując do okólnika z dnia 30 maja br. L. D. III. 5323/4/39 w sprawie powyższej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17, str. 617) Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

Wymienione w ustępie 10 wspomnianego okólnika karty wzór Nr 1 i pisma wzór Nr 2 — kasy urzędów skarbowych przesyłają do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych **za pośrednictwem izby skarbowej.** W tym celu pisma te wraz z załącznikami dołączają kasy urzędów skarbowych do wykazu szczegółowego sum obrotowych, grupa B rachunek Nr 8, sporządzanego w myśl ust. 7 powołanego okólnika.

Izba Skarbowa — po ustaleniu zgodności sumy udziału komunalnego (dodatku z art. 24 ustawy o pod. doch.), wyprowadzonej na podstawie kart wzór Nr 1 z sumą zarachowaną przez kasę na rachunek sum obrotowych grupa B Nr 8 „udział komunalny we wpływach podatku obrotowego i dochodowego" — wykonuje czynności przewidziane w ust. 15 — 17 powołanego wyżej okólnika. Nadesłane przez kasy urzędów skarbowych pisma wzór Nr 2 wraz z załącznikami przesyła izba do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — Wydział Finansów Samorządowych przy piśmie, w którym wyszczególnia: ilość kart wzór Nr 1, ogólną kwotę udziału komunalnego (dodatku z art. 24), ustaloną na podstawie kart wzór Nr 1 (z całego okręgu izby), kwotę potrąconą z bieżących wpływów z tytułu zwrotu względnie przerachowania udziału komunalnego, wreszcie kwotę faktycznie przekazaną na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu. Kwota potrącona z bieżących wpływów udziału komunalnego winna być usprawiedliwiona kartami zwrotu wzór Nr 3, które izba dołącza do swego pisma.

Również wykazy, które zostaną sporządzone w myśl ust. 19 powyższego okólnika, kasy urzędów skarbowych prześlą Ministerstwu Spraw Wewnętrznych **za pośrednictwem Izby Skarbowej.**

Izby Skarbowe ustalą zapotrzebowanie na druk-wzór Nr 1 na bieżący okres budżetowy, a ponadto ustalą zapotrzebowanie na druk-wzór Nr 1a (druk o charakterze przejściowym) dla każdego urzędu skarbowego. Gdyby dostarczona dotychczas ilość druków okazała się niewystarczająca, należy niezwłocznie zgłosić zapotrzebowanie Ministerstwu Skarbu — Referat Druków.

Naczelnik Wydziału.

(—) *Dr Bielak*

Komunikat

o płatności podatków w sierpniu 1939 r.

W sierpniu są płatne następujące podatki:

1) do dnia 5 sierpnia — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii w czasie od 16 do 31 lipca 1939 r.; do dnia 20 sierpnia tenże podatek, pobrany w czasie od 1 do 15 sierpnia 1939 r.;

2) do dnia 7 sierpnia — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w lipcu 1939 r.;

3) do dnia 15 sierpnia — zaliczka kwartalna (za II kwartał 1939 r.) na podatek obrotowy, w wysokości, odpowiadającej podatkowi przypadającemu od obrotu, osiągniętego w kwartale ubiegłym, lecz co najmniej w wysokości 1/5 kwoty podatku, wymierzonego od obrotu za rok ubiegły — przez płatników nieprowadzących prawidłowych ksiąg handlowych;

4) do dnia 25 sierpnia — zaliczka miesięczna na podatek obrotowy za r. 1939 w wysokości podatku, przypadającego od obrotu osiągniętego w lipcu 1939 r. przez wszystkich płatników, prowadzących prawidłowe księgi handlowe.

Ponadto płatne są w sierpniu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w sierpniu 1939 r.

Komunikat

o wydaniu upoważnienia do produkcji plomb dla zakładów przemiału zboża.

W związku z postanowieniami § 27 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 477) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) Ministerstwo Skarbu upoważniło firmę Szafranek i Gronowski w Poznaniu, ul. Stary Rynek 59/60, do produkcji plomb dla zakładów przemiału zboża.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 27 lipca 1939 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	90 25	90,72
Dinary jugosłow.	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn.	1 Dol.	$5{,}30^{1}/_{8}$	5,33
Dolary kanadyjskie	1 Dol.	5,29	$5{,}31^{1}/_{2}$
Floreny holenderskie	100 Fl.	282,40	284.11
Franki francuskie	100 Fr.	14,05	14,15
Franki szwajcarskie	100 Fr.	119.55	120,35
Funty angielskie	1 Ł.	24.82	24.98
Funty palestyńskie	1 Ł.	—	—
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie	100 Gld.	99,75	100.25
Kor. cz.-sł. odc. do 100 kor.	100 K.	—	—
Korony duńskie	100 K.	110,90	111,58
Korony estońskie	100 K.	—	—
Korony norweskie	100 K.	124.75	125,57
Korony szwedzkie	100 K.	127,95	128,77
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	18,10	18,70
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	10,75	11.01
Marki niemieckie	100 Mk.	—	—
Pengő węgierskie	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie	100 Pes.	—	—

WALUTY	Za	Tranzakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam	100 Fl.	283,40	282,69	284.11
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,01	213 07
Bruksela	100 Blg.	90,50	90.28	90,72
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	99,75	100 25
Helsinki	100 Mk.	—	10,95	11.01
Konstantynopol	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga	100 K.	111.30	111,02	111,58
Kowno	100 Lit.	—	—	—
Londyn	1 Ł.	24,91	24,84	24,98
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,90	28,04
Montreal	1 Dol.	—	$5{,}30^{1}/_{2}$	5,33
Nowy Jork	1 Dol.	—	$5{,}30^{5}/_{8}$	$5{,}33^{1}/_{8}$
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	$5{,}32^{1}/_{4}$	5,31	$5{,}33^{1}/_{2}$
Oslo	100 K.	—	124,93	125,57
Paryż	100 Fr.	14,11	14.07	14,15
Praga	100 K.	—	—	—
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	128,45	128,13	128,77
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	—	—
Zurych	100 Fr.	120,05	119,75	120,35
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	87,00	84,50

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.